

بین شیعه و دوست در بیان امام حسن عسکری(ع)

در کتاب تفسیر منسوب به امام حسن عسکری(ع) و نیز در کتاب مرحوم قطب الدین راوندی - به نقل از دو نفر از راویان حدیث به نام یوسف بن محمد و علی بن سیار - آمده است...

در کتاب تفسیر منسوب به امام حسن عسکری(ع) و نیز در کتاب مرحوم قطب الدین راوندی - به نقل از دو نفر از راویان حدیث به نام یوسف بن محمد و علی بن سیار - آمده است :

شبی از شب ها به محضر مبارك حضرت ابومحمد، امام حسن عسکری (ع) وارد شدیم . همچنین والی شهر که علاقه خاصی نسبت به حضرت داشت ، به همراه شخصی که دست های او را بسته بودند، وارد منزل امام علیه السلام شد و اظهار داشت : یا بن رسول الله ! این شخص را از دکان صراف در حال سرقت و دزدی گرفته ایم. و چون خواستیم او را همانند دیگر دزدان شکنجه و تأدیب کنیم ، اظهار داشت که از شیعیان حضرت علی علیه السلام و نیز از شیعیان شما است و ما از تعذیب او خودداری کردیم و نزد شما آمدیم تا ما را راهنمایی و تکلیف ما را نسبت به این شخص روشن بفرمائی. حضرت فرمود: به خداوند پناه می برم ، او شیعه علی (ع) نیست، او برای نجات خود چنین ادعائی را کرده است . سپس والی آن سارق را از آن جا بُرد و به دو نفر از مأمورین خود دستور داد تا آن سارق را تعذیب و تأدیب نمایند، پس او را بر زمین خوابانیدند و شروع کردند بر بدنش شلاق بزنند؛ ولی هر چه شلاق می زدند روی زمین می خورد و به آن سارق اصابت نمی کرد. بعد از آن ، والی مجدداً او را نزد امام حسن عسکری علیه السلام آورد و گفت : یا بن رسول الله ! بسیار جای تعجب است ، فرمودی که او از شیعیان شما نیست ، اگر از شیعیان شما نباشد پس لابد از شیعیان و پیروان شیطان خواهد بود و باید در آتش قهر خدای متعال بسوزد.

و سپس افزود: با این اوصاف ، من از این مرد معجزه و کرامتی را مشاهده کردم که بسیار مهم خواهد بود، هر چه مأمورین بر او تازیانه می زدند بر زمین می خورد و بر بدن او اصابت نمی کرد و تمام افراد از این جریان در تعجب و حیرت قرار گرفته اند. در این موقع امام حسن عسکری علیه السلام به والی خطاب نمود و فرمود: ای بنده خدا! او در ادعای خود دروغ می گوید، او از شیعیان ما نیست ، بلکه از محبتین و دوستان ما می باشد.

والی اظهار داشت : از نظر ما فرقی بین شیعه و دوست نمی باشد، لطفاً بفرمائید که فرق بین آن ها چیست ؟ حضرت فرمود: همانا شیعیان ما کسانی هستند که در تمام مسائل زندگی مطیع و فرمان بر دستورات ما باشند و سعی دارند بر این که در هیچ موردی معصیت و مخالفت ما را ننمایند.

و هر که خلاف چنین روشی باشد و اظهار علاقه و محبت نسبت به ما نماید دوست ما می باشد، نه شیعه ما. سپس امام علیه السلام به والی فرمود: تو نیز دروغ بزرگی را ادعا کردی، چون که گفتی معجزه دیده ام ؛ و چنانچه این گفتار از روی علم و ایمان باشد مستحق عذاب جهنم می باشی .

بعد از آن ، حضرت در توضیح فرمایش خود افزود: معجزه مخصوص انبیاء و ما اهل بیت عصمت و طهارت می باشد، برای شرافت و فضیلتی که ما بر دیگران داریم و نیز برای اثبات واقعیات و حقایقی که از طرف خداوند متعال به ما رسیده است .

در پایان ، امام عسکری علیه السلام به آن مرد - متهم به سرقت - خطاب نمود و فرمود: باید شیعه علی (ع) در تمام امور زندگی ، شیعه و پیرو او - و دیگر اهل بیت رسالت - باشد و ایشان را در هر حال تصدیق نماید؛ و نیز باید سعی نماید که هیچ گونه تخلفی با ایشان نداشته باشد و خلاصه آن که در همه امور، خود را هماهنگ و مطیع ایشان بداند.